

NOTA WSTĘPNA

Od Sekretariat

Do Konwent

Temat : Raport Przewodniczących Konwentu dla Przewodniczącego Rady Europejskiej

Członkom Konwentu przekazuje się w załączeniu raport Przewodniczących Konwentu dla Przewodniczącego Rady Europejskiej.

RAPORT
PRZEWODNICZĄCYCH KONWENTU
DLA PRZEWODNICZĄCEGO RADY EUROPEJSKIEJ

1. Wykonując mandat udzielony przez Radę Europejską w Laeken 14 i 15 grudnia 2001 roku, Konwent dla Przyszłości Europy wykonał swoje zadanie i przedstawia Przewodniczącemu Rady Europejskiej wynik prac: projekt Traktatu ustanawiającego Konstytucję Europy.
2. Zgodnie z Deklaracją z Laeken, Przewodniczący Konwentu złożył raporty z postępów Radzie Europejskiej podczas obrad w czerwcu 2002 (Sewilla), październiku 2002 (Bruksela) grudniu (Kopenhaga) i kwietniu 2003 (Ateny). Przedstawił także Części I i II Traktatu Radzie Europejskiej w Tesalonikach 20 czerwca 2003, które to Części nie zostały później zmienione. Części III i IV, których projekty były także dostępne w Tesalonikach, zostały następnie sfinalizowane i są obecnie dołączone.
3. Dobiega końca siedemnaście miesięcy pracy Konwentu, którego członkowie wraz zastępcami są wyszczególnieni w Aneksie I. Obradowali oni na 26 sesjach plenarnych (52 dni) i wysłuchali ponad 1800 wystąpień. Konwent powołał także jedenaście Grup Roboczych i trzy Koła Dyskusyjne o określonym zakresie kompetencji, obradujące nad poszczególnymi zagadnieniami (wymienione w Aneksie II) i udzielające zaleceń Konwentowi jako całości. Członkowie Konwentu przedstawili także 386 pisemnych opracowań całemu Konwentowi oraz 773 Grupom Roboczym i Kołom Dyskusyjnym.
4. Prezydium, którego członkowie są wyszczególnieni w Aneksie I, obradowało 50 razy i przedstawiło 52 prac Konwentowi. Członkowie Prezydium przewodniczyli Grupom Roboczym i Kołom Dyskusyjnym wyszczególnionym w Aneksie II składali raporty Konwentowi.

5. Konwent funkcjonował w sposób całkowicie przejrzysty: obrady były publiczne, zaś wszystkie dokumenty udostępniane w internecie i analizowane średnio przez 47.000 osób miesięcznie, która to liczba wzrosła do 100.000 w czerwcu 2003 r. Ponadto, Konwent podjął szereg inicjatyw zapewniający szersze uczestnictwo w jego pracach. Forum utworzone zgodnie z deklaracją z Laeken otrzymało 1264 ekspertyz od organizacji pozarządowych, społeczności gospodarczej, uczelni i innych gremiów. Organizowano spotkania z dużą liczbą grup zainteresowanych pracami Konwentu. Obejmowały one kościoły i organizacje religijne, zespoły dyskusyjne, przedstawiciele organizacji lokalnych i regionalnych oraz organizacji pozarządowych. Ponadto, w czerwcu 2002 r. miała miejsce sesja plenarna poświęcona społeczeństwu obywatelskiemu. W lipcu 2002 r. zorganizowano Konwent Młodych, którego Przewodniczący stał się dodatkowym obserwatorem stałych prac Konwentu.
6. Kluczowym elementem sukcesu Konwentu była pełna rola odegrana przez członków z krajów kandydujących. Zgodnie z deklaracją z Laeken, uczestniczyli oni w pełni w pracach Konwentu, który postanowił pójść jeszcze dalej: wybrany przez nich przedstawiciel został zaproszony na wszystkie dyskusje Prezydium. Zawarto także umowy dotyczące tłumaczeń, tak aby umożliwić członkom z krajów kandydujących wypowiedanie się na forum Konwentu w ich własnych językach. Decyzja Rady Europejskiej o poszerzeniu podjęta w grudniu 2002 r. i późniejszy proces ratyfikacyjny w krajach kandydujących podkreśla znaczenie tych praktycznych decyzji z początku działalności Konwentu.
7. Zadanie Konwentu bazowało na czterech zagadnieniach wyszczególnionych w "Deklaracji z Nicei w sprawie przyszłości Unii" i rozwiniętych przez Radę Europejską w Laeken. Na początkowych spotkaniach Konwent zajmował się takimi zagadnieniami, jak zdefiniowanie kompetencji oraz uproszczenie instrumentów i procedur Unii. Te dyskusje plenarne oraz wyniki pierwszych prac grup roboczych umożliwiły Konwentowi zdefiniowanie w październiku 2002 r. najwłaściwszej struktury przeszłego traktatu, odpowiadającej w szczególności wymaganiom jasności i prostoty. Rezultat prac Konwentu oznacza połączenie

i reorganizację istniejących traktatów w formie projektu Konstytucji, a tym samym jednolitą osobowość prawną całej Unii Europejskiej. Takie podejście zostało poparte przez znaczną liczbę członków Konwentu i umożliwiło osiągnięcie szerokiego konsensusu na temat skonsolidowanego i pełnego tekstu projektu Traktatu, w czterech Częściach, przedstawianego przez Konwent Radzie Europejskiej.

8. Konwent postanowił zasadniczo udoskonalić demokratyczny charakter Unii. Odzwierciedla to Konstytucja z zamiarem znacznego zwiększenia roli Parlamentu Europejskiego i podwojenia zakresu legislacji podlegającej współdecydowaniu, która staje się zwykłym procesem ustawodawczym Unii, a także istotnego uproszczenia odpowiednich procedur. Ponadto, wprowadzono nowe mechanizmy usprawniające przepływ informacji do parlamentów krajowych oraz zapewniające ich większe zaangażowanie w prace Unii, w szczególności legislacyjne. Kompetencje Unii zostały wyjaśnione, ujęte w kategorii i ustabilizowane, zaś zakres jej instrumentów prawnych zredukowany, z korzyścią dla jasności publicznej, skuteczności działań i jednoznacznego podziału zadań Unii i Państw Członkowskich.
9. Aby umożliwić Instytucjom centralnym przystosowanie do nowego wymiaru europejskiego, do Konstytucji włączono środki wzmacniające te trzy Instytucje, a zarazem utrzymujące pomiędzy nimi równowagę. Konwent jest przekonany, że reformy te zasadniczo poprawią efektywność Unii.
10. Część II Konstytucji zawiera Kartę Fundamentalnych Praw ogłoszoną przez Radę Europejską w Nicei. Konwent zaznaczył, że "Wyjaśnienia" sporządzone z inicjatywy Prezydium Konwentu Karty, aktualizowane pod kierunkiem tego Prezydium, są ważnym narzędziem interpretacji Karty.
11. Konwent przygotował teksty Protokołów w sprawie Roli Parlamentów Krajowych w Unii Europejskiej i w sprawie Stosowania Zasad Subsydiarności i Proporcjonalności, a także w sprawie Eurogrupy i Euratom. Konwent nie dążył do weryfikacji Protokołów zawartych w istniejących Traktatach, ani do przygotowania tekstów protokołów wymienionych w

Artykułach IV-1 i IV-2. Będzie to zadaniem Konferencji Międzyrządowej. Tym samym, Konferencja ta będzie obowiązana ustalić przewidziane w Artykule III-213 i III-214 wykazy Państw Członkowskich uczestniczących w bliższej współpracy i wzajemnej obronności, a także zapewnić reakcję na wezwanie, przewidziane w Deklaracji Konwentu, do terminowego powołania Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych.

12. Rada Europejska jest skoncentrowana na dwóch dalszych zagadnieniach, którymi będzie mogła się zająć. Po pierwsze, duża liczba członków Konwentu wymusiła bardziej ambitne podejście do kwestii przejrzystości, obejmujące w szczególności automatyczne założenie publicznego prawa dostępu do wszystkich dokumentów. Proponowana Konstytucja nakłada na instytucje wymóg wprowadzenia zasad przejrzystości. Intensywność tych zasad, a tym samym zakres spełniania żądań dostępu, wymagają uregulowania w kolejnych przepisach legislacyjnych.
13. Po drugie, pomimo iż niektórzy członkowie pragnęli zweryfikować i być może uaktualnić postanowienia traktatu Euratom, Konwent uznał, że nie posiada do tego odpowiedniego mandatu, czasu ani kompetencji. Przyszłość Euratomu pozostaje zatem zagadnieniem, którym Rada Europejska może się zająć na późniejszym etapie.
14. Niektórzy członkowie Konwentu, chociaż nie dążyli do zablokowania konsensusu, nie byli jednak w stanie poprzeć projektu Konstytucji. Grupa 4 członków uważała, że Konwent nie wykonał właściwie części mandatu z Laeken w zakresie zwiększenia legitymacji demokratycznej. Ich mniejszościowy alternatywny raport proponujący "Europę demokracji" załączono w Aneksie III.
15. Inni członkowie Konwentu, uczestniczący w szerokim konsensusie odnośnie tekstu projektu Konstytucji, preferowali rozwiązanie posunięte dalej, w szczególności w zakresie poszerzenia Głosowania Kwalifikowaną Większością i procedur dla przyszłych zmian Konstytucji.

16. Dzięki wysokiemu poziomowi zaangażowania wszystkich członków Konwent mógł ukończyć swoje prace i przedstawić wyniki, według Rady Europejskiej w Tesalonikach stanowiące "dobrą bazę" dla najbliższej Konferencji Międzyrządowej. Konwent ma nadzieję, że wytworzony przez niego impuls oraz równowaga syntezy, dla której znalazł konsensus po długim i dokładnym badaniu, zostaną utrzymane przez Konferencję Międzyrządową.
17. Po wykonaniu mandatu udzielonego przez Radę Europejską w Laeken, Konwent zakończył pracę. Przedstawiając projekt Traktatu ustanawiającego Konstytucję Europy i niniejszy raport Przewodniczący kończą swoją misję i składają rezygnację.
18. Archiwa Konwentu zostaną zdeponowane w Sekretariacie Rady.

Valéry Giscard d'Estaing
Przewodniczący Konwentu

Giuliano Amato
Wiceprzewodniczący

Jean-Luc Dehaene
Wiceprzewodniczący

John Kerr
Sekretarz Generalny

KONWENT EUROPEJSKI

LISTA CZŁONKÓW

PRZEWODNICZĄCY

Pan Valéry GISCARD d'ESTAING
Pan Giuliano AMATO
Pan Jean-Luc DEHAENE

Przewodniczący
Wiceprzewodniczący
Wiceprzewodniczący

INNI CZŁONKOWIE PREZYDIUM

Pan Michel BARNIER
Pan John BRUTON
Pan Henning CHRISTOPHERSEN
Pan Alfonso DASTIS

Przedstawiciel Komisji Europejskiej
Przedstawiciel Parlamentów Krajowych
Przedstawiciel Prezydencji Duńskiej
Przedstawiciel Prezydencji Hiszpańskiej
(od marca 2003)

Pan Klaus HÄNSCH
Pan Giorgos KATIFORIS

Przedstawiciel Parlamentu Europejskiego
Przedstawiciel Prezydencji Greckiej
(do lutego 2003)

Pan Iñigo MÉNDEZ DE VIGO
Pani Ana PALACIO

Przedstawiciel Parlamentu Europejskiego
Przedstawicielka Prezydencji Hiszpańskiej
(do marca 2003)

Pan Giorgos PAPANDREOU

Przedstawiciel Prezydencji Greckiej
(od lutego 2003)

Pani Gisela STUART
Pan Antonio VITORINO
Pan Alojz PETERLE

Przedstawicielka Parlamentów Krajowych
Przedstawiciel Komisji Europejskiej
Zaproszony

CZŁONKOWIE KONWENTU

PRZEDSTAWICIELE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO

Pan Jens-Peter BONDE (DK)
Pan Elmar BROK (D)
Pan Andrew Nicholas DUFF (UK)
Pan Olivier DUHAMEL (F)
Pan Klaus HÄNSCH (D)

Pani Sylvia-Yvonne KAUFMANN (D)
Pan Timothy KIRKHOPE (UK)
Pan Alain LAMASSOURE (F)
Pani Linda McAVAN (UK)
Pani Hanja MAIJ-WEGGEN (NL)
Pan Luís MARINHO (P)
Pan Íñigo MÉNDEZ DE VIGO Y MONTOJO (ES)
Pani Cristiana MUSCARDINI (IT)
Pan Antonio TAJANI (IT)
Pani Anne VAN LANCKER (B)
Pan Johannes VOGGENHUBER (ÖS)

PRZEDSTAWICIELE KOMISJI

Pan Michel BARNIER

Pan António VITORINO

PRZEDSTAWICIELE PAŃSTW CZŁONKOWSKICH

KRAJE

BELGIË/BELGIQUE

Rząd

Pan Louis MICHEL

Parlament krajowy

Pan Karel DE GUCHT

Pan Elio DI RUPO

DANMARK

Rząd

Pan Henning CHRISTOPHERSEN

Parlament krajowy

Pan Peter SKAARUP

Pan Henrik DAM KRISTENSEN

DEUTSCHLAND

Rząd

Pan Joschka FISCHER

*zastąpił Pana Petera GLOTZA
w listopadzie 2002*

Parlament krajowy

Pan Jürgen MEYER

Pan Erwin TEUFEL

ELLAS

Rząd

Pan Giorgos PAPANDREOU
*zastąpił Pana Giorgosa KATIFORISA
w lutym 2003*

Parlament krajowy

Pan Paraskevas AVGERINOS
Pani Marietta GIANNAKOU

ESPAÑA

Rząd

Pan Alfonso DASTIS
*zastąpił Pana Carlosa BASTARRECHE
jako zastępcę, wrzesień 2002, następnie
Panią A. Palacio tytułarnie, marzec 2003*

Parlament krajowy

Pan Josep BORRELL
FONTELLES
Pan Gabriel CISNEROS
LABORDA

FRANCE

Rząd

Pan Dominique de VILLEPIN
*zastąpił Pana Pierre'a MOSCOVICI
w listopadzie 2002*

Parlament krajowy

Pan Pierre LEQUILLER
*zastąpił Pana Alaina BARRAU
w lipcu 2002*
Pan Hubert HAENEL

IRELAND

Rząd

Pan Dick ROCHE
*zastąpił Pana Ray'a MacSHARRY
w lipcu 2002*

Parlament krajowy

Pan John BRUTON
Pan Proinsias DE ROSSA

ITALIA

Rząd

Pan Gianfranco FINI

Parlament krajowy

Pan Marco FOLLINI
Pan Lamberto DINI

LUXEMBOURG

Rząd

Pan Jacques SANTER

Parlament krajowy

Pan Paul HELMINGER
Pan Ben FAYOT

NEDERLAND

Rząd

Pan Gijs de VRIES

*zastąpił Pana Hansa van MIERLO
w październiku 2002*

Parlament krajowy

Pan René van der LINDEN

Pan Frans TIMMERMANS

ÖSTERREICH

Rząd

Pan Hannes FARNLEITNER

Parlament krajowy

Pan Caspar EINEM

Pan Reinhard Eugen BÖSCH

PORTUGAL

Rząd

Pan Ernâni LOPES

*zastąpił Pana João de VALLERA
w maju 2002*

Parlament krajowy

Pan Alberto COSTA

Pani Eduarda AZEVEDO

SUOMI/FINLAND

Rząd

Pani Teija TIILIKAINEN

Parlament krajowy

Pan Kimmo KILJUNEN

Pan Jari VILÉN

*zastąpił Pana Mattiego VANHANENA
w maju 2003*

SVERIGE

Rząd

Pani Lena HJELM-WALLÉN

Parlament krajowy

Pan Sören LEKBERG

Pan Göran LENNMARKER

UNITED KINGDOM

Rząd

Pan Peter HAIN

Parlament krajowy

Pani Gisela STUART

Pan David HEATHCOAT-
AMORY

PRZEDSTAWICIELE KRAJÓW KANDYDUJĄCYCH

KRAJE

Κύπρος/CYPR

Rząd

Pan Michael ATTALIDES

Parlament krajowy

Pani Eleni MAVROU

Pan Panayiotis DEMETRIOU

MALTA

Rząd

Pan Peter SERRACINO-INGLOTT

Parlament krajowy

Pan Michael FRENDU

Pan Alfred SANT

MAGYARORSZÁG/ WĘGRY

Rząd

Pan Péter BALÁZS

zastąpił Pana Jánosa MARTONYI

w czerwcu 2002

Parlament krajowy

Pan József SZÁJER

Pan Pál VASTAGH

POLSKA

Rząd

Pani Danuta HÜBNER

Parlament krajowy

Pan Józef OLEKSY

Pan Edmund WITTBRODT

ROMÂNIA/RUMUNIA

Rząd

Pani Hildegard Carola PUWAK

Parlament krajowy

Pan Alexandru ATHANASIU

zastąpił Pana Liviu MAIORA

w lutym 2003

Pan Puiu HASOTTI

SLOVENSKO/SŁOWACJA

Rząd

Pan Ivan KORČOK

zastąpił Pana Jána FIGELA

Parlament krajowy

Pan Jan FIGEL

zastąpił Pana Pavola HAMZIKA

w listopadzie 2002

w październiku 2002
Pani Irena BELOHORSKÁ

LATVIJA/LOTWA

Rząd
Pani Sandra KALNIETE
zastąpiła Pana Robertsa ZILE
w styczniu 2003

Parlament krajowy
Pan Rihards PIKS
Pani Liene LIEPINA
zastąpiła Pana Edvinsa INKĒNSA
w styczniu 2003

EESTI/ESTONIA

Rząd
Pan Lennart MERI

Parlament krajowy
Pan Tunne KELAM
Pan Rein LANG
zastąpił Pana Peetera REITZBERGA
w kwietniu 2003

LIETUVA/LITWA

Rząd
Pan Rytis MARTIKONIS

Parlament krajowy
Pan Vytenis ANDRIUKAITIS
Pan Algirdas GRICIUS
zastąpił Pana Alvydasa
MEDALINSKASA,
grud. 2002, który zastąpił
jako zastępcę Panią Dalię
KUTRAITE-GIEDRAITIENE

България/BULGARIA

Rząd
Pani Meglena KUNEVA

Parlament krajowy
Pan Daniel VALCHEV
Pan Nikolai MLADENOV

ČESKÁ REPUBLIKA/ REPUBLIKA CZESKA

Rząd
Pan Jan KOHOUT
zastąpił Pana Jana KAVANA
we wrześniu 2002

Parlament krajowy
Pan Jan ZAHRADIL
Pan Josef ZIELENIEC

SLOVENIJA/SŁOWENIA

Rząd

Pan Dimitrij RUPEL
*zastąpił Pana Matjaza NAHTIGALA
w styczniu 2003*

Parlament krajowy

Pan Jelko KACIN
*zastąpił Pana Slavko GABERA
w styczniu 2003*
Pan Alojz PETERLE

TÜRKİYE/TURCJA

Rząd

Pan Abdullah GÜL
*zastąpił w marcu 2003 Pana Yasara
YAKISA, zastępującego
Pana Mesuta YILMAZA, grud. 2002*

Parlament krajowy

Pan Zekeriya AKCAM
*zastąpił Pana Ali TEKINA
w grudniu 2002*
Pan Kemal DERVIŞ
*zastąpił Panią Ayfer YILMAZ
w grudniu 2002*

ZASTĘPCY

PRZEDSTAWICIELE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO

Pan William ABITBOL (F)
Pani ALMEIDA GARRETT (P)
Pan John CUSHNAHAN (IRL)
Pani Lone DYBKJAER (DK)
Pani Pervenche BERÈS (F)
Pani Maria BERGER (ÖS)
Pan Carlos CARNERO GONZÁLEZ (ES)
Pan Neil MacCORMICK (UK)
Pani Piia-Noora KAUPPI (FI)
Pani Elena PACIOTTI (IT)
Pan Luís QUEIRÓ (P)
Pan Reinhard RACK (ÖS)
Pan Esko SEPPÄNEN (FI)
The Earl of STOCKTON (UK)
Pani Helle THORNING-SCHMIDT (DK)
Pan Joachim WUERMELING (D)

PRZEDSTAWICIELE KOMISJI

Pan David O'SULLIVAN

Pan Paolo PONZANO

PRZEDSTAWICIELE PAŃSTW CZŁONKOWSKICH

KRAJE

BELGIË/BELGIQUE

Rząd

Pan Pierre CHEVALIER

Parlament krajowy

Pan Danny PIETERS

Pani Marie NAGY

DANMARK

Rząd

Pan Poul SCHLÜTER

Parlament krajowy

Pan Per DALGAARD

Pan Niels HELVEG PETERSEN

DEUTSCHLAND

Rząd

Pan Hans Martin BURY

*zastąpił Pana Guntera PLEUGERA
w listopadzie 2002*

Parlament krajowy

Pan Peter ALTMAIER

Pan Wolfgang GERHARDS
*zastąpił Pana Wolfganga SENFFA
w marcu 2003*

ELLAS

Rząd

Pan Giorgos KATIFORIS

*zastąpił Pana Panayiotisa
IOAKIMIDIS w lutym 2003*

Parlament krajowy

Pan Nikolaos

CONSTANTOPOULOS

Pan Evripidis STILINIADIS

ESPAÑA

Rząd

Pani Ana PALACIO

*zastąpił Pana Alfonso
Dastisa w marcu 2003*

Parlament krajowy

Pan Diego LÓPEZ GARRIDO

Pan Alejandro MUÑOZ LONSO

FRANCE

Rząd

Pani Pascale ANDREANI
zastąpił Pana Pierre'a VIMONTA
w sierpniu 2002

Parlament krajowy

Pan Jacques FLOCH
zastąpił Panią Anne-Marie
IDRAC w lipcu 2002
Pan Robert BADINTER

IRELAND

Rząd

Pan Bobby McDONAGH

Parlament krajowy

Pan Pat CAREY, *w lipcu 2002*
zastąpił Pana Martina CULLENA
Pan John GORMLEY

ITALIA

Rząd

Pan Francesco E. SPERONI

Parlament krajowy

Pan Valdo SPINI
Pan Filadelfio Guido BASILE

LUXEMBOURG

Rząd

Pan Nicolas SCHMIT

Parlament krajowy

Pan Gaston GIBERYEN
Pani Renée WAGENER

NEDERLAND

Rząd

Pan Thom de BRUIJN

Parlament krajowy

Wim van EEKELEN
Pan Jan Jacob van DIJK
zastąpił Pana Hansa van BAALENA
w październiku 2002

ÖSTERREICH

Rząd

Pan Gerhard TUSEK

Parlament krajowy

Pani Evelin LICHTENBERGER
Pan Eduard MAINONI
zastąpił Pana Gerharda URZMANN
w marcu 2003

PORTUGAL

Rząd

Pan Manuel LOBO ANTUNES

Parlament krajowy

Pan Guilherme d'OLIVEIRA

MARTINS, *zastąpił Pana Osvaldo de CASTRO w czerwcu 2002*

Pan António NAZARÉ PEREIRA

SUOMI/FINLAND

Rząd

Pan Antti PELTOMÄKI

Parlament krajowy

Pan Hannu TAKKULA

zastąpił Panią Riittę KORHONEN w maju 2003

Pan Esko HELLE

SVERIGE

Rząd

Pan Sven-Olof PETERSSON

zastąpił Panią Lenę HALLENGREN w grudniu 2002

Parlament krajowy

Pan Kenneth KVEST

Pan Ingvar SVENSSON

UNITED KINGDOM

Rząd

Baronowa SCOTLAND OF ASTHAL

Parlament krajowy

Lord TOMLINSON

Lord MACLENNAN OF
ROGART

PRZEDSTAWICIELE KRAJÓW KANDYDUJĄCYCH

KRAJE

Κύπρος/CYPR

Rząd

Pan Theophilos V. THEOPHILOU

Parlament krajowy

Pan Marios MATSAKIS

Pani Androula VASSILIOU

MALTA

Rząd

Pan John INGUANEZ

Parlament krajowy

Pani Dolores CRISTINA

Pan George VELLA

**MAGYARORSZÁG/
WĘGRY**

Rząd
Pan Péter GOTTFRIED

Parlament krajowy
Pan András KELEMEN
Pan István SZENT-IVÁNYI

POLSKA

Rząd
Pan Janusz TRZCIŃSKI

Parlament krajowy
Pani Marta FOGLER
Pani Genowefa GRABOWSKA

ROMÂNIA/RUMUNIA

Rząd
Pan Constantin ENE
*zastąpił Pana Iona JINGA
w grudniu 2002*

Parlament krajowy
Pan Péter ECKSTEIN-KOVACS
Pan Adrian SEVERIN

SLOVENSKO/SŁOWACJA

Rząd
Pan Juraj MIGAŠ

Parlament krajowy
Pani Zuzana MARTINAKOVA
*zastąpił Pana Frantiseka SEBEJA
w listopadzie 2002*
Pan Boris ZALA
*zastąpił Panią Olę KELTOSOVĄ
w listopadzie 2002*

LATVIJA/LOTWA

Rząd
Pan Roberts ZILE
*zastąpił Pana Guntarsa KRASTSA
w styczniu 2003*

Parlament krajowy
Pan Guntars KRASTS
*zastąpił Pana Marisa
SPRINDZUKSA w styczniu 2003*
Pan Arturs Krisjanis KARINS
*zastąpił Panią Inese BIRZNIECE
w styczniu 2003*

EESTI/ESTONIA

Rząd
Pan Henrik HOLOLEI

Parlament krajowy
Pani Liina TÕNISSON
zastąpił Panią Liie HÄNNI
w kwietniu 2003
Pan Urmas REINSALU
zastąpił Pana Ülo TÄRNO
w kwietniu 2003

LIETUVA/LITWA

Rząd
Pan Oskaras JUSYS

Parlament krajowy
Pan Gintautas ŠIVICKAS
zastąpił w lutym 2003
Pana Gediminasa
DALINKEVICIUSA,
który zastąpił Pana Rolandasa
PAVILIONISA, grud. 2002
Pan Eugenijus MALDEIKIS
zastąpił Pana Alvydasa
MEDALINSKASA w lutym 2003

България/BULGARIA

Rząd
Pani Neli KUTSKOVA

Parlament krajowy
Pan Alexander ARABADJIEV
Pan Nesrin UZUN

ČESKÁ REPUBLIKA/ REPUBLIKA CZEŠKA

Rząd
Pani Lenka Anna ROVNA
zastąpiła Pana Jana KOHOUTA
we wrześniu 2002

Parlament krajowy
Pan Petr NEČAS
Pan František KROUPA

SLOVENIJA/SŁOWENIA

Rząd
Pan Janez LENARČIČ

Parlament krajowy
Pan Franc HORVAT
zastąpił Panią Danicę SIMŠIČ
w styczniu 2003
Pan Mihael BREJC

TÜRKİYE/TURCJA

Rząd

Pan Oğuz DEMIRALP
*zastąpił Pana Nihata AKYOLA
w sierpniu 2002*

Parlament krajowy

Pan Ibrahim ÖZAL
*zastąpił Pana Kürsata ESERA
w grudniu 2002*
Pan Necdet BUDAK
*zastąpił Pana A. Emre
KOCAOĞLOU w grudniu 2002*

OBSERWATORZY

Pan Roger BRIESCH
Pan Josef CHABERT
Pan João CRAVINHO
Pan Manfred DAMMEYER
Pan Patrick DEWAELE
Pan Nikiforos DIAMANDOUROS
(zastąpił Pana Jacoba SÖDERMANA w marcu 2003)
Pani Claude DU GRANRUT
Pan Göke Daniel FRERICHES
Pan Emilio GABAGLIO
Pan Georges JACOBS
Pan Claudio MARTINI
Pani Anne-Maria SIGMUND
Pan Ramón Luis VALCÁRCEL SISO
*(zastąpił Pana Eduardo ZAPLANA w kwietniu 2003;
Pani Eva-Riitta SIITONEN była zastępcą
od października 2002)*

Komitet Ekonomiczno-Społeczny
Komitet Regionów
Europejscy partnerzy społeczni
Komitet Regionów
Komitet Regionów
Europejski Rzecznik Praw Obywatelskich

Komitet Regionów
Komitet Ekonomiczno-Społeczny
Europejscy partnerzy społeczni
Europejscy partnerzy społeczni
Komitet Regionów
Komitet Ekonomiczno-Społeczny
Komitet Regionów

SEKRETARIAT

Sir John KERR
Pani Annalisa GIANNELLA

Sekretarz Generalny
Wice-sekretarz Generalny

Pani Marta ARPIO SANTACRUZ
Pan Hervé BRIBOSIA
Pani Elisabeth GATEAU
Pani Maria José MARTÍNEZ IGLESIAS
Pan Guy MILTON
Pani Kristin de PEYRON
Pan Alain PIOTROWSKI
Pani Alessandra SCHIAVO
Pani Maryem van den HEUVEL

Pani Agnieszka BARTOL
Pani Nicole BUCHET
Pan Clemens LADENBURGER
Pan Nikolaus MEYER LANDRUT
Pan Ricardo PASSOS
Pan Alain PILETTE
Pan Etienne de PONCINS
Pani Walpurga SPECKBACHER

GRUPY ROBOCZE

<u>Zagadnienie</u>	<u>Przewodniczący</u>	<u>Raport</u>
1. Subsidiarność	M. Mendez de Vigo	CONV 286/02 z 23 września 2002
2. Karta	M. Vitorino	CONV 354/02 z 22 października 2002
3. Osobowość prawna	Vice-President Amato	CONV 305/02 z 1 października 2002
4. Rola Parlamentów Krajowych	Mme Stuart	CONV 353/02 z 22 października 2002
5. Kompetencje komplementarne	M. Christophersen	CONV 375/1/02 z 4 listopada 2002
6. Zarząd gospodarczy	M. Hänsch	CONV 357/02 z 21 listopada 2002
7. Działania zewnętrzne	Vice-President Dehaene	CONV 459/02 z 16 grudnia 2002
8. Obronność	M. Barnier	CONV 461/02 z 16 grudnia 2002
9. Uproszczenie	Vice-President Amato	CONV 424/02 z 29 listopada 2002
10. Swoboda, bezpieczeństwo i sprawiedliwość	M. Bruton	CONV 426/02 z 2 grudnia 2002
11. Europa socjalna	M. Katiforis	CONV 516/1/03 z 4 lutego 2003

KOŁA DYSKUSYJNE

1. Trybunał Sprawiedliwości	M. Vitorino	CONV 636/03 z 25 marca 2003
2. Procedura budżetowa	M. Christophersen	CONV 679/03 z 14 kwietnia 2003
3. Własne zasoby	M. Mendez de Vigo	CONV 730/03 z 8 maja 2003

Alternatywny Raport

EUROPA DEMOKRACJI

Utracone misje z Laeken

Jako członkowie Konwentu nie możemy zaakceptować projektu Konstytucji Europejskiej. Nie spełnia on wymogów Deklaracji z Laeken z grudnia 2001 r.

W Laeken stwierdzono: **"Unia musi być bliżej obywateli"**.

Przeniesienie procesów decyzyjnych z Państw Członkowskich do Unii w zakresie spraw karnych i nowych obszarów polityki krajowej oddali Unię od obywateli.

W Laeken dodano, że **"podział kompetencji musi być bardziej przejrzysty"**.

Natomiast nowa kategoria "wspólnych kompetencji" nie gwarantuje sposobu podziału uprawnień, zwłaszcza jeżeli istnieje zakaz podejmowania działań legislacyjnych na tych obszarach w przypadku podjęcia decyzji przez Unię o działaniu. Trybunał UE w Luksemburgu będzie wydawał postanowienia odnośnie wszelkich wątpliwości.

W Laeken opisano Unię jako **"zbyt zbiurokratyzowaną"**.

Projekt Konstytucji nie odnosi się do nagromadzonych 97.000 stron *acquis communautaire* i proponuje nowy instrument prawny, "Akt Nielegislacyjny", dzięki któremu nie wybrana Komisja może wprowadzać obowiązujące prawa.

W Laeken wezwano **"instytucje europejskie do zmniejszenia nieskuteczności i sztywności"**.

Natomiast Konstytucja przyznaje więcej władzy wszystkim istniejącym instytucjom UE i stwarza Europę Przewodniczących, w której politycy mają więcej etatów a społeczeństwa mniej wpływów.

W Laeken podkreślono znaczenie parlamentów krajowych, zaś Traktat z Nicei **"podkreślił potrzebę zbadania ich roli w integracji europejskiej"**.

Parlamenty krajowe tracą swoje wpływy z korzyścią dla Komisji, Parlamentu Europejskiego i Rady Europejskiej. Ich proponowana nowa rola w "zapewnianiu" zgodności z zasadą subsydiarności polega jedynie na składaniu wniosków, które Komisja może ignorować. Żadna kompetencja nie zostanie zwrócona Państwom Członkowskim.

W Laeken wezwano do **"większej przejrzystości i skuteczności"** Unii.

Konstytucja koncentruje więcej władzy wykonawczej i budżetowej akurat w tych instytucjach UE, w których dochodziło do bezustannych skandali na tle nieprawidłowości, strat i oszustw.

W Laeken sugerowano możliwość konstytucji: **"Ostatecznie powstaje kwestia, czy niniejsze uproszczenie i reorganizacja nie mogłyby w dalszej perspektywie doprowadzić do przyjęcia tekstu konstytucyjnego Unii"**.

Sugestia przetworzenia istniejących Traktatów międzyrządowych na nową Konstytucję Europejską została gwałtownie podchwyczona, jednak bez analizy oferowanych alternatywnych rozwiązań czy długofalowych konsekwencji tego aktu.

Wreszcie, naczelnym celem Laeken była **Demokratyczna Europa**.

Projekt Konstytucji stwarza nowe scentralizowane państwo europejskie, jeszcze silniejsze i jeszcze bardziej oddalone od obywateli, z większą ilością polityków, większą biurokracją i większą przepaścią między rządzącymi a rządzonymi.

Traktat EURATOM został włączony do Konstytucji w ostatniej chwili, tak że żadna grupa robocza nie miała czasu na jego weryfikację.

Projekt Konstytucji UE nie został opracowany zwykłymi metodami demokratycznymi

- Kraje kandydujące były traktowane w Prezydium jak obserwatorzy i w rzeczywistości nie miały nic do powiedzenia.
- Tylko 3 rodziny polityczne były reprezentowane we wszechwładnym Prezydium, które opracowało tunelowy wizyjny tekst.
- Członkom odmówiono prawa do tłumaczenia, rozpowszechniania, omawiania i głosowania ich modyfikacji tekstu.
- W Konwencie nie zasiedli Członkowie tej połowy populacji, która odrzuciła traktat z Maastricht we Francji i traktat z Nicei w Irlandii.
- Żaden eurosceptyk i żaden eurorealista nie został dopuszczony jako obserwator lub uczestnik do prac Prezydium albo jego sekretariatów.

Giscard nie dopuścił do demokracji ani zwykłego głosowania w Konwencie. Projekt Konstytucji jest sprzeczny ze wszystkimi zasadami demokracji. Żądamy sporządzenia nowego projektu przez bardziej reprezentatywny konwent, demokratycznego w treści i demokratycznego w procedurach.

Niniejszym przekazujemy poniższych 15 punktów do rozważenia przez naszych premierów i innych obywateli

1. **EUROPA DEMOKRACJI.** Unia Europejska (UE) nie powinna posiadać konstytucji. Powinna być natomiast zorganizowana na bazie międzyparlamentarnej, na podstawie Traktatu o Współpracy Europejskiej. Stworzy to Europę Demokracji (ED) zamiast istniejącej UE. Jeżeli UE ma mieć nową nazwę, powinna nią być Europa Demokracji.
2. **TRAKTAT REDUKCYJNY.** Obecne 97.000 stron *acquis communautaire* obejmujących UE i EOG wymaga radykalnego uproszczenia. Uwagę należy skoncentrować na kwestiach transgranicznych, w których same parlamenty krajowe nie mogą działać efektywnie. Decyzje dotyczące subsydiarności powinny być podejmowane przez te parlamenty.
3. **OTWARNOŚĆ NA WSZYSTKIE DEMOKRACJE.** Członkostwo w ED powinna być otwarta dla każdego państwa europejskiego, które podpisało i w pełni respektuje Europejską Konwencję Praw Człowieka.
4. **UPROSZCZENIE PROCESÓW DECYZYJNYCH.** Obecne istnieje 30 różnych sposobów podejmowania decyzji w UE. Należy je zmniejszyć do dwóch: przepisy prawa i zalecenia. W przypadku głosowania kwalifikowaną większością, propozycja powinna wymagać 75% głosów oddanych, chyba że postanowiono inaczej.
5. **VETO W ZAGADNIENIACH ISTOTNYCH.** Prawa powinny obowiązywać dopiero po przyjęciu przez parlamenty krajowe, które mogą zastosować prawo weta w kwestiach uznanych za istotne.
6. **WSPÓLNE ZAGADNIENIA KLUCZOWE.** Przepisy prawa powinny dotyczyć zasad Wspólnego Rynku i określonych wspólnych minimalnych norm ochrony pracowników, konsumentów, zdrowia, bezpieczeństwa i środowiska. Na innych obszarach ED winna mieć prawo wydawania zaleceń Państwom Członkowskim, które zawsze mogą zastosować wyższe normy.
7. **ELASTYCZNA WSPÓŁPRACA.** ED może jednogłośnie zatwierdzić elastyczną współpracę tych krajów, które zamierzają uczestniczyć w ściślejszej współpracy. ED powinna także uznawać i wspierać inne organizacje paneuropejskie, takie jak Rada Europy.
8. **OTWARTOŚĆ I PRZEJRZYSTOŚĆ.** Procesy decyzyjne i związane z nimi dokumenty powinny być otwarte i dostępne, chyba że uzasadniona przyczyna wyłączenia zostanie potwierdzona kwalifikowaną większością.
9. **PROSTE GŁOSOWANIE W RADZIE.** W Radzie ED powinien funkcjonować uproszczony system głosowania - każde Państwo Członkowskie ma jeden głos. Decyzja kwalifikowaną większością wymaga poparcia krajów posiadających więcej niż połowę całości populacji ED.

10. **PARLAMENTY KRAJOWE WYBIERAJĄ KOMISJĘ.** Każdy parlament krajowy powinien posiadać własnego członka Komisji. Komisarz powinien uczestniczyć w posiedzeniach Komitetów Nadzoru Europejskiego parlamentów krajowych. Parlamenty te powinny mieć prawo zdymisjonować Komisarza. Przewodniczący Komisji powinien być wybierany przez parlamenty krajowe. Parlamenty te powinny decydować o rocznym programie legislacyjnym, zaś Komisja powinna działać jako sekretariat Rady i parlamentów krajowych.
11. **TRYBUNAŁ NIE JEST WŁADZĄ USTAWODAWCZĄ.** Aktywność legislacyjna Europejskiego Trybunału w Luksemburgu powinna zostać ograniczona, zaś Trybunał musi szanować Europejską Konwencję Praw Człowieka.
12. **UMOWY PARTNERSKIE.** Państwa Członkowskie i ED mogą we wspólnym interesie zawierać umowy partnerskie z państwami lub grupami państw. ED powinna szanować demokrację parlamentarną swoich partnerów i może udzielać pomocy finansowej biedniejszym, sprzyjając zarazem umowom wolnego handlu.
13. **LEPSZY NADZÓR.** Europejski Rzecznik Praw Obywatelskich, Trybunał Obrachunkowy i Komitety Kontroli Budżetowej Parlamentu Europejskiego i parlamentów krajowych powinny mieć dostęp do wszystkich dokumentów i wszystkich rachunków.
14. **RÓWNOŚĆ JĘZYKÓW.** W procesie legislacyjnym wszystkie urzędowe języki ED powinny być traktowane w równy sposób.
15. **NARODY ZJEDNOCZONE.** ED nie powinna mieć własnych sił zbrojnych. Utrzymywanie i wprowadzanie pokoju należy powierzyć Narodom Zjednoczonym i Organizacji Bezpieczeństwa i Współpracy w Europie. Państwa Członkowskie powinny same decydować o tym, czy zapewniać bezpieczeństwo w ramach NATO, samodzielnej obrony czy też polityki neutralności.

Sporządzili członkowie Konwentu:

Abitbol, William - (Zastępca Członka) Parlament Europejski

Bonde, Jens-Peter - (Członek) Parlament Europejski

Dalgaard, Per - (Zastępca Członka) Dania - Parlament

Gormley, John - (Zastępca Członka) Irlandia - Parlament

Heathcoat-Amory, David - (Członek) - Wielka Brytania - Parlament

Seppanen, Esko - (Zastępca Członka) Parlament Europejski

Skaarup, Peter - (Członek) Dania - Parlament

Zahradil, Jan - (Członek) Republika Czeska - Parlament